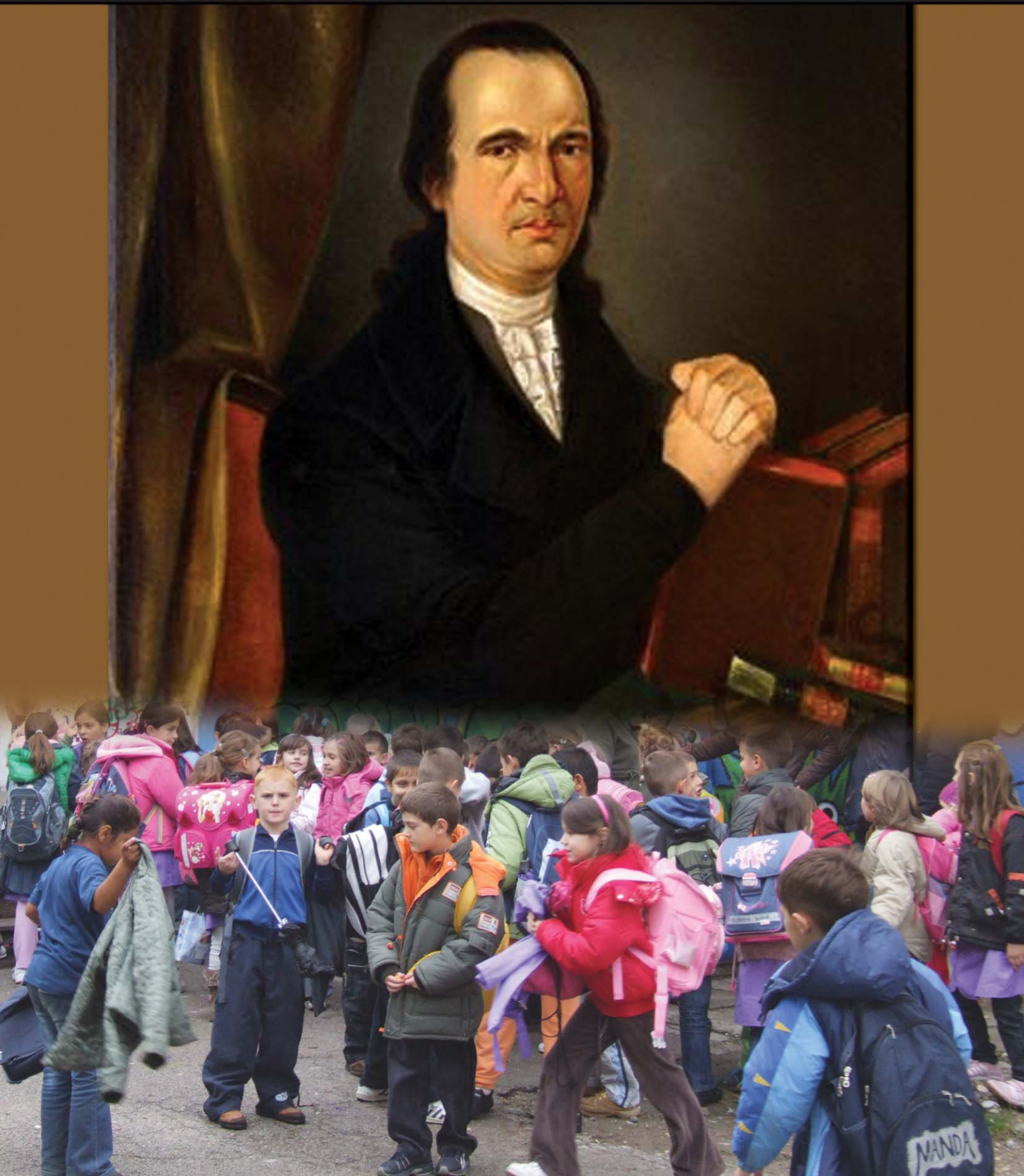

ДОСИТЕЈАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ "ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ" - КЛУПЦИ Октобар 2009. Бр. 3 Цена 50 дин.

РЕЧ УРЕДНИКА

Ево нас са трећим "Доситејцем" у рукама. Шта рећи тим поводом, а да не буде "кукњава" због цене штампе, тј. финансијских проблема који прате подухвате овакве врсте? Сваки школски лист јесте "огледало школе" и нека врста надградње школској свакодневници која, гледано са временске дистанце, изгледа монотонно!? школа - кућа - часови - одмори - оправдани - не-оправдани, часови предавања, часови провере знања, ђачке љубави, симпатије, свађе, ситне безазлене чарке, дечје лудости...

У људској природи је да лоша и непријатна дешавања потискује, а памте се само лепа и пријатна! Добијене награде, признања, објављен литерарни или ликовни рад, остављен дубљи траг свога постојања, испуњава људску психу позитивним таласима који се дубље урезају у кору великог мозга и зато се дуже памте и чешће навире у сећање.

Школске новине су прилика да се такво осећање доживи - да објавите неки од својих радова, да се ваша фотографија нађе у листу као потврда вашег успеха у некој области школске и ваншколске активности, а све то можда може судбински да утиче на ваше професионално, радно опредељење за будућност. У вашем школском листу се окушавате као писац, новинар, спортски новинар, сликар, фоторепортер, хумориста, енигматичар, модни креатор и још низ сличних креативних занимања могу бити шанса да изразите своје склоности (афинитете). Зато прихватите "Доситејац" као своју шансу за афирмацију.

Да би лист могао бити штампан бар два пута годишње (што нам је жеља) мора се продавати по некој приступачној а реалној цени, цени трошкова штампања.

Прошлогодишњи "Доситејац" бр. 2 смо вам поклонили и мислим да је био квалитетан. "Доситејац" бр. 3 очекујемо да буде још квалитетнији, разноврснији и садржајнији, али смо приморани да вам га понудимо по скромној цени од 50,00 динара, да би смо могли штампати и следећи у мају 2010. године.

Надам се да је квалитет листа такав да га са поносом можете показивати и поклањати драгим особама!

Срећно вам читање, а "Доситејцу" жеље да "доживи" много нових издања у годинама које следе!

СЕЋАЊА НАВИРУ

Дани лете, године пролазе, а сећање ме враћа у време проведено у Основној школи "Доситеј Обрадовић" у Клушцима.

Сећам се, као да је јуче било, када сам први пут ступила под окриље ове школе и ту започела свој наставнички позив, давне 1970. године.

Сусрет са ученицима, колегама, дневником и првим наставним часом није био ни мало лак. Старије колеге су ми биле велика подршка и помоћ у почетничком раду.

Како је време пролазило тако сам и ја стицала радно искуство, променила неколико колектива и поново се вратила у ову школу где сам пре осам година завршила свој радни век. Радо се сећам дана проведених у овој школи, драгих колега и колективних екскурзија.

У сећању су остале генерације веселе и раздрагане деце. Највише се памте најбољи и најнемирнији ученици. Било је испада појединаца, али сви проблеми су решавани у оквиру учионице - на другарској бази и ауторитетом наставника. Посебно ме је радовала њихова изјава: "Наставница је строга, али праведна".

Са задовољством се сећам многих чланова Библиотеке и Литерарне секције који су за свој рад више пута награђивани од издавачких кућа и дечјих часописа.

Српски језик, као наратини предмет, пружао ми је могућност да боље сагледам ученике, са свим манама и врлинама. Могу да кажем да су били и остали добри. Израсли су у вредне и племените људе. Многи од њих су факултетски образовани и на руководећим радним местима.

Садашњим ученицима, порука: Нека вам успех претходних генерација буде путоказ и звезда водила ка срећнијој будућности. Докажите да и ви можете да будете део успешне нације. Систематским радом све се постиже, а ви то можете.

СРЕЋНО У РАДНЕ ПОБЕДЕ !

*Јанковић Катарина, наставник
српског језика у пензији*

Рођена сам у Беркасову, малом сремском селу близу Шида, у учитељској породици. У Сремским Карловцима завршила сам учитељску школу. Почела сам да радим у селу Кисељаку код Тузле. То је била помоћ Републике Србије братској републици Босни и Херцеговини. У Босни и Херцеговини сам службовала осам година у три школе, удала се за колегу Митра Арсеновића и добили смо кћерку и сина. Затим одлазимо у Корениту где смо службовали четири године. Из Корените се, 1962. године, са супругом Митром прештамо у Клушце. Радили смо у Задружном дому, јер је нова школа била у изградњи. Почео је рад у новој школи. Ја сам радила као учитељица, а Митар је био наставник математике. Нисмо били најбоље опремљени наставним средствима, па смо их доста и сами правили. Недостатке смо надок-

нађивали излетима, екскурзијама и рекреативном наставом на Борањи. Деца су посебно уживала у шетњама, игри у природи, а и ми учитељи. И ту је било доста шала. Ево једног примера. Девојчице су виделе рупу у зиду и уплашиле се да ће изаћи миш. Близанци, Предраг и Ненад, нацртају мачку и ставе на рупу да се миш поплаши. Тако су охрабрили другарице.

Иако је било доста учења, све смо савлађивали уз игру и шалу. Ево примера. Питам ученике чиме се најтачније одређују стране света. Један ученик одговара: "Комплетом. Наравно, требало је одговорити: "Компасом", док други полугласно додаје: "Коплет одело". Наравно, настаје смех у учионици.

Ипак су ми најсимпатичнији били првачићи: мали, искрени, наивни. Ево неких њихових "бисера". Шта је переча? Жена која пере. Шта је наслов? Кад се наслони на нешто. Трудими смо се заједно да стекну знање, али сам желела да васпитањем постигнем да једног дана постану добри и поштени људи, што сам, надам се и успела.

У нашем колективу је радило око четрдесет људи. Трудими смо се да постигнемо добре резултате у раду, али смо себи приуштили доста лепих тренутака на екскурзијама у нашој земљи, али и иностранству (Италија, Аустрија, Чехословачка). У лепој успомени остала ми је екскурзија у Охрид и обилазак историјских обележја, манастира, споменика...

Брзо су прошле двадесет три године и ја сам отишла у заслужену пензију 1985. године. Остала су сећања на децу, школу, колектив. Кад бих се којим чудом поново родила, опет бих била учитељица.

*Мирјана Мира Арсеновић,
учитељица у пензији*

* * *

Милорад-Мића Антонић, учитељ који је предано радио у нашој школи од 1.03.1973. до 1.01.1995, успешно се бавио осавремењавањем васпитања и образовања, достојанствено репрезентовао школу на Конгресу учитеља Србије, савесно обавио све поверене му задатке и имао времена и љубави за децу да им и песме пише.

*Никад никој не ваља вређати.
А најмање оне који су нам добро
учинили и љубав показали.*

Милорад Мића Антонић

ПЕСМА ДЕЦИ

Ја не волим улизице,
намрштено људско лице.
Нарочито ја не волим
да скрштених руку неког,
за ситницу стално молим.

Одвратне су мени псовке
па и кмезе и лењивци.
Због њих добри испаштају
а само се за њих брину.

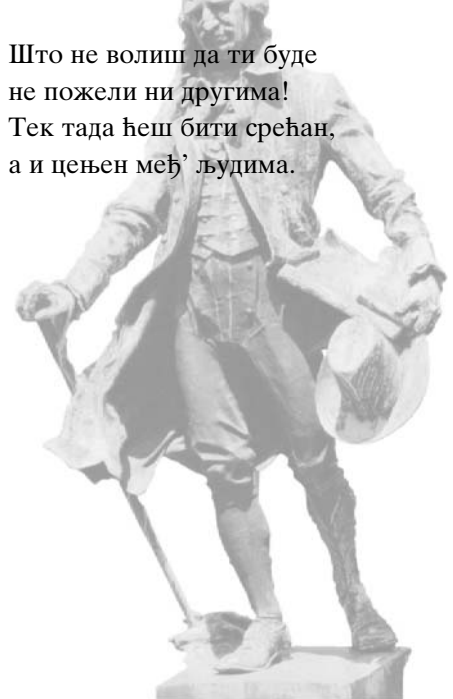
Батином се лажов ствара
од лењивца улизица.
И тако ће обојица
бити људи са два лица.

Не волим ја ни прзнице,
велике су свађалице.
У препирци и у свађи
могу бити и убице.

Не волим ни гњаваторе,
па ни строга наређења.
Лепа реч је увек јача
од ма каквог убеђења.

Чувајте се малих лажи
да не расту у велике!
Вероват' вам нико неће,
биће пуно неприлике.

Што не волиш да ти буде
не пожели ни другима!
Тек тада ћеш бити срећан,
а и цењен међ' људима.

ИНТЕРВЈУ СА БИБЛИОТЕКАРЕМ НАШЕ ШКОЛЕ, СЛАЂАНОМ ЈАНКОВИЋ

Од када радиш у нашој библиотеци?

У библиотеци Основне школе "Доситеј Обрадовић" радим већ другу годину. Овде се пријатно осећам, окружена књигама и децом. Драго ми је да могу да помогнем ученицима у избору књига и часописа за читање као и друге школске литературе.

Ви се бавиш поезијом. Од када пишеш песме?

Да, одувек сам волела поезију. Песме пишем одavno. Имала сам велики број песама и нисам желела да оне буду заборављене у некој фиоци, већ сам их сабрала у збирку која се зове **Радуј се, дете**. Срећна сам што могу да их поделим са децом.

Како су на то реаговали ученици?

Ученици су одушевљени, самим тим што је њихов учитељ, објавио управо песме за њих. Књига је читана, како у нашој школи, тако и у другим школама у граду, околини, па и шире. Ученици наше школе су учествовали и на промоцији књиге која је одржана у Библиотеци Вуковог завичаја, тако што су рецитовали песме. Насловну песму **Радуј се, дете** сам и компоновала, а они су је отпевали уз музику пратњу на хармоници, нашег Милоша Благојевића, ученика седмог разреда. Ово је био значајан догађај како за мене, тако и за њих.

Да ли на такав начин подстићеш децу да и они пишу песме?

Лични пример је јако важан. Неки од њих су кренули тим путем. Први корак ка том путу је било њихово учешће на конкурсима: Песнички поздрав пролећу, Сто младих талената, Песнички сусрети у Жабарима, Крв живот значи. На сваком од ових конкурса наши ученици су освајали награде, а многе песме су објављиване у дечијим часописима.

Какви су Вам планови за ову школску годину?

Ове године наставићемо истим темпом. Већ смо узели учешћа у неким дешавањима, видећемо резултате. Не бих да говорим ништа унапред. Што се тиче мене лично и мојих планова, не знам да ли ћу остати у овој школи, али знам да ћу најмлађе обрадовати новом књигом. То све иде мало теже јер су потребна велика финансијска улагања, али ћу се потрудити. Надам се да још увек постоје људи који су ради да притекну у помоћ.

Може ли нам за крај поклонити стихове неке Ваше песме?

Наравно, врло радо:

Радуј се, дете
шареном цвету.
Радуј се, дете,
птици у лету.
Радуј се пољупцу
и лепој речи.
Радуј се, дете,
свачијој срећи!

Поклони осмех,
не кошта ништа
нек ти у души
све заблиста!
Осмех нам је
свима важан
кад је искрен,
а не лажан!

Интервју водила: Александра Матић, VII/2

Објављене песме у дечијим часописима:
"ШКОЛАРКА", "ПЕТИЦА" и књизи "СТО МЛАДИХ ТАЛЕНАТА"

БИЦИКЛ

Нови бицикл
купио ми тата,
да не бих имао
гори од свог брата.

Блатобрани сјајни,
а седиште меко.
Да добијем такав
одавно сам чеко.

Сви моји другари
задивљени стоје.
Са тугом гледају
старудије своје.

Али свима њима
даћу ја по круг
јер то тако ради
прави добар друг.

*Драган Ђуричић, III/1
(Песма освојила другу
награду на конкурс
"Песнички поздрав
пролећу", објављена је
у "Школарки" и "Петици")*

НАЈВЕЋЕ БЛАГО

Године ће низати дане
Нестаће детињство
У једном трену,
А ти сачувај мали део
Као најлепшу успомену.
Све што у њему беше лоше,
Тада ће ти бити бескрајно драго.
Схватићеш да је младост лепа,
Али је детињство највеће благо.

*Александра Тодоровић, VI/2
(песма је објављена у часопису
"Петица")*

ПОСТ

За време поста,
једе се доста,
све на води
па коме годи.

Једе се поврће
па и воће
колико ко
може и хоће.

Када се пости
и пас Жућа
остане без кости.

*Марица
Благојевић, V/3*

ЈЕСЕН

Јесен је лепа
и пуна воћа.
Одушевила ме
та слаткоћа.

Птице одлазе на југ.
Баш ми је жао
што не могу
да им будем друг.

Са дрвећа пада
шарен лист,
и прави мек,
дебео тепих.

*Војкан Спасојевић, II/1
(Песма је објављена у
"Школарки")*

ЗИМА

Над нашим градом
спустила се тама.
Зима се мало
поиграва с нама.

Бацила је чини,
заледила град,
па нас кришом гледа,
голица за врат.

Игра започиње,
скупљамо се сви,
на малом брежуљку,
играмо се ми.

Зима нам је драга
и срећни смо ми,
ал' кад носић поцрвени,
побегнемо кући сви.

*Станко Марковић, V/2
(Песме су објављене у књизи
"Сто младих талената")*

ПРВА ЉУБАВ

Има једна лепа и фина,
принцези је слична,
а зове се Мина.

Срео сам је касно
синоћ испред лифта.
Рекао сам све Драгану,
како мислим непрестано
на ту малу, фину,
девојчицу Мину.

*Данијела
Ловановић, V/2*

ЉУБАВ НА ПРВИ
ПОГЛЕД

На улици сам је срео.
На први поглед заволео.

Други пут сам је срео.
Тог трена сам је пољубио.

Бога сам молио да њу
Само за мене чува.

Желим да ово срце моје
Куца за нас двоје.

Ненад Мијић, V/3

ЈЕСЕН У МОМ СНУ

Као бајна вила
дошла ми је у сан,
сва срећна и весела
пуна љубави и лепоте.

Лети као птица луталица
која иде са гране на грану,
и боји њено лице,
у боје сличне дуги.

Неприметна и лепа
гледа како се природа мења,
са једног сивог
и кишног облака
који иде преко неба.

Славица Миловановић, V/3

*Зао човек истражи повод да учини зло, а кад не
може да нађе, он и ипак чини што је нау.мио.*

Из ученичкој џера

ШКОЛСКИ ПРИБОР

Оловка зна да пише,
ал' не зна да брише.

Зарезач зна да реже,
ал' сви од њега беже.

Гумица зна да брише,
ал' не може више.

Бојица зна да боји,
ал' не зна да броји.

И фломастер зна да боји,
ал' не зна да кроји.

Митровић Мирјана, I/2

КЊИГА

Она све зна,
да пева песмице,
да прича причице,
чак нас учи да
римујемо песмице.

Она је лепа кад се учи,
кад се све зна,
јер ће тако
увек бити одлична.

Јована Рашевић, IV/1

ПОЗНА ЈЕСЕН

Небо плаво, птица јато,
пада лишће као злато.
У коси ми сунце сија,
кад-кад ветар заћарлија.
У воћњаку воће зрело,
прође једно лето врело.

Волим јесен кад мирише,
а не лију дуге кише.
Свима ови дани значе,
све док јесен не заплаче.

Јована Рашевић, IV/1

ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ

АНЂЕО

Сваки анђео жели
да људи буду весели.

Он има велика крила
и она су сваком мила.

Увек жели да спасе људе,
и да добар буде.

Жељана Богдановић, V/2

Доситеј Обрадовић је понос наше школе
људи га поштују, цене и воле.

И он се поноси тиме
што многе школе носе његово име.

Пред Митровдан, школа нам слави његов рођендан,
а он јој жели из васионе срећан дан.

Поносна сам што знам да има жељу за све ђаке-
да се угледају на нас петаке.

Жељана Богдановић, V/2

*Нема јорих људи од оних који се проишле просвећену
и образовану народа. Такви да моју, Сунце би ујасили.....*

ГОДИШЊА ДОБА

Пролеће, лето, јесен и зима!
Четири годишња доба
свака година има.

У пролеће цвета цвеће
и листа дрвеће.
Све добија зелену боју,
деца се играју у пољу.

У лето сунце сија.
Топлина свима прија,
и нема снега
на врх брега.

Кад прође јесен златна,
кише почињу да падају.
И целом земљом
суморном владалу.

А сликарка зима
чека на свој ред.
Да забели брег
и деци подари снег.

Ивана Секулић, V/1

ЈЕСЕН

Стиже јесен,
стиже киша.
На улици видим
само тужна лица.

Суморни су дани,
лишће мртво по путу.
С кишобраном сам у руци,
у топлом капуту.

Ивана Секулић, V/1

ШКОЛА

Школа је добра,
школа је мила,
школа је лепа
ма где била.

Наша је школа
весела и велика,
пуна је ђака првака.

Исидора Степановић, II/1

СУНЦЕ И ОБЛАК

Сунце је било златно
и веома умиљато.

Облак је био много бео,
и веома, веома весео.

Њих двоје су се срели.
Много су се заволели.

После су се пољубили,
па су се онда изгубили.

То је била најтужнија
прича,
а ја ћу је завршити са:
"Чича мича".

*Борђе Павловић,
V/1*

ЖИВОТОПИС

Доситеј Обрадовић је рођен у Чакову, у Банату, на територији данашње Румуније, претпоставља се 1739. године. Замонашио се 1758. године у сремском манастиру Хопову и добио монашко име Доситеј. Одатле је отишао у Далмацију, где је три године провео као учитељ, да би затим кренуо у свет, учећи се на изворима тадашње просвећености. Боравио је у Грчкој, па у Смирни, где је научио грчки језик, и упознава се са реформистичким идејама 18. века, стичући основна знања из филозофије и књижевности. Преко Албаније и Венеције вратио се у Далмацију и припремао своја прва дела. Боравећи и школујући се у Бечу, Модри и Пожуну (Братислава), упознао се са средњеевропским просветитељством и заинтересовао се за културно-просветне и социјалне реформе. Обишао је Италију, затим Румунију и задржао се извесно време у Сремским Карловцима, тадашњем најзначајнијем српском културном центру.

На његово даље образовање благотворно је деловао боравак у западној Европи. У Халеу је слушао филозофију и теологију, у Лајпцигу физику, код чувених професора. Просветитељски рационализам узео је за филозофску основу свог програма, везујући га са практичним потребама свог народа. У Лајпцигу је штампао своје програмске и друге списе, међу којима се истичу: "Писмо Харалампију", "Живот и прикљученија", и "Совјети здравог разума". Путовао је затим у Париз и Лондон, а у Русији је штампао "Басне". Тринаест година је живео и радио у Бечу издајући, "Сабраније разних наравоучителних вешчеј". Радио је четири године и у Трсту, а у Венецији је штампао своју "Етику".

На вест о Првом српском устанку у Србији, ступио је у везу са Карађорђем и дошао да својим силама и знањем помогне колико год може устројству нове државе. У ослобођеној Србији провео је пет последњих година живота од 1807. до 1811, дајући огроман допринос "просвешћенију" и "изображенију" свог рода. Основао је Велику школу - будући универзитет 1808. године и Богословију 1810. године. Као члан Правитељствујушћег совјета, био је први министар просвете у Србији.

У својим многобројним списима који су много пута прештампава и објављивани у разним приликама и формама, изложио је просветитељске идеје 18. века, а најбитнија филозофска, педагошка, друштвено - политика, културна и просветна питања тадашњег времена прилагођавао је потребама културе и просвете свог народа. Приближио је Србији Европу и свет и отворио прозор за продор нових културних и цивилизацијских тековина.

Из Годишњака Задужбине "Доситеј Обрадовић"

Обновљена Доситејева родна кућа у Чакову - Румунија

ПОШТОВАНИ ДОСИТЕЈУ!

Пишемо Вам испуњени радошћу и поносом што наша школа носи Ваше име, а верујемо да ће и Вама срце бити пуно радости и поноса кад сазнате да достојанствено корачамо Вашим путем тако потребног знања и бескрајне љубави.

Иако смо приградска школа, са не тако великим бројем ученика, захваљујући упорном раду, жаркој љубави према знању и јакој вољи за напредовањем, освојили смо многе важне дипломе на бројним републичким такмичењима. У билтенима и летописима организатора такмичења и јавним гласилима, на почасном месту стоје имена: Данијела, Сања, Ивана, Бојана, Милован, Јована... и уз свако име блиста и Ваше, име угледне Основне школе у Клупцима, као њихов ореол.

Кад смо сазнали да је у Београду основана Задужбина Вама, истинском великану наше културе и просвете, и да је она установила конкурс за литерарне радове ученика средњих школа, а ове, 2009., и основних школа, одлучили смо: учествоваћемо на конкурс. Писаћемо Вама. С љубављу. Послаћемо Вам тај рад. И ако не добије награду.

Ми, ученици петог разреда, ускоро ћемо на екскурзију у Нови Сад. Обићи ћемо и Хоново. Једва чекамо тај дан. Осећамо да ћемо, поштовани Доситеју, да се сретнемо. Видећемо Вас, усхићени, у манастиру, у порти, на путу, у врту, у трептају брезе, у белом облачку. И откуцаће Вам срце наше оду захвалности.

Учитељу драги!
Хвала Вам што сте нас научили
да слободно мислимо и говоримо;
да земљу своју волимо;
да непрестано учимо;
да будемо ваљани;
да крупним корацама напред корачамо;
да волимо, волимо....

Ево, време нашег писања се примиче крају.

Осећамо благост Ваше душе која нас походи и неизрециву љубав која извире из Вашег срца, а хрли према ђацима, школи, а нарочито према нама, клубачким ђачићима, који, кад год прођемо холем школе поред Ваше слике, осећамо да нас волите, да Вас волимо, волимо...

Поздрављамо Вас топло, ДОСИТЕЈУ, поносни што у Вашем имену свако је слово велико. А када се будемо срели на Рајском пространству, слатко ћемо се испричати. До тада, писаћемо Вам стално на адресу Ваше задужбине.

*С љубављу,
Ваши досићејевци,
ученици Основне школе "Досићеј Обрадовић"
у Клупцима,
Александра и Никола*

МОЛИТВА

Молим се за слогу
да у нама живи,
да будемо срећни
у доброту први.

Молим се за љубав
да у нама цвета,
да волимо сваког
широм целог света.

Молим се за свештенике
да за нас молитве потребне читају,
за мајке и очеве
да нас правилно васпитају.

Молим се за људе на власти
да се у решавању проблема добро снађу,
за незапослене
да посао нађу.

Молим се за савремену школу
за тако потребно здравље,
да очувамо у себи чистоту
да цвета православље.

Никола Максимовић, VI/2

БОЖЕ ПОДАРИ

Анђели чувари
што пред богом стоје,
нек саслушају речи моје.

Здравље, радост и срећу
подарити свима!
Љубав на врата
нек закуца многима.

Нек тугу и сузе
замени осмех на лицу!
Бог нека казни
кукавицу.

Боже, подари ми
све што је најбоље!
Нека сви на свету
буду добре воље.

Јасмина Павловић, V/2

БОЖИЋ

Устанем ујутру,
насмејана лица,
за софром ме чека
мила породица.

Седнем за сто,
помолим се Богу,
осећам милину,
усхићење, слогу.

У чесници нађем
онај дивни новчић,
озарена лица
добијам поклончић.

Дека добре воље
искаже ми жеље:
"Желим ти најбоље,
мило злато моје".

Ох, како сам срећна!
Порастем до звезда,
оснажена силом
Христовог рођења.

Јасмина Павловић, V/2

БОЖИЋ

Долази нам Божић Бата
носи радост, срећу,
сад на наша врата.

Радостан сам ноћас ја,
радостан и бата.
жеље ћемо шапнути
у ковчег од злата.

Ујутру кад замирише
у рерни чесница,
окадимо трпезу,
сече се печеница.

Са Светим Духом причамо,
са Исусом се молимо
а са Богом славимо.

Дејан Зебић, V/3

*Песма објављена у збирци
"Сто младих талената"*

БОГ

Бог је на небу.
Сви га воле
И њему се моле.

Он је Свети
И ником не прети.

Ту је да нас спаси.
То га краси.

Жељана Богдановић, V/2

УЧЕНИЧКО ПЕРО: АХ, ТА ЉУБАВ...
ЧЕЗНЕМ ДА ТИ КАЖЕМ

Познајем доста дечака, али један се издваја од осталих!

Његов осмех је лепши од цвета у башти, лепши од јутра у летње вечери. Не познајем га добро, а чини ми се као да смо стари познаници. Поред њега моје срце куца брже. Волим га другачије од маме, брата, друга, другарице...

Нећу му то рећи јер ми је лепше да га гледам са стране и мислим о њему.

Ана Јелић, VII/2

Открићу вам своју тајну. Свиђа ми се једна девојчица! Не могу вам рећи њено име. Мени је она лепша од латица ружа, слађа од јутарње росе. Не знам да ли то исто она осећа према мени, али бих волео да је тако. Размишљао сам да јој то кажем, али се нисам усудио. Можда је то љубав, а можда само сањам. Осећам се мало чудно. Желео бих да са њом поделим овај чудан осећај, али се плашим да ми она не каже нешто што никако не бих волео да чујем.

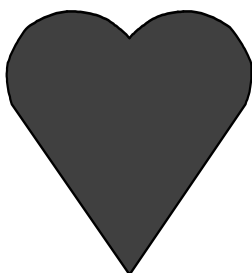
Ко зна, можда се једног дана предомислим.

Јордан Стојнић, VII/2

Од када сам те упознала, твој лик ми је пред очима. Не могу да те "избацам" из главе. Када те неко помене, срце ми заигра, а образи се зажаре. Волим те....Плаши ме помисао да ти не осећаш исто. Можда је тако и боље. Ја сам твоја добра другарица, а ти мој добар друг! Не знам шта желим. Себе више не познајем. И пред огледалом видим тебе!

Филиповић Андријана, VII/2

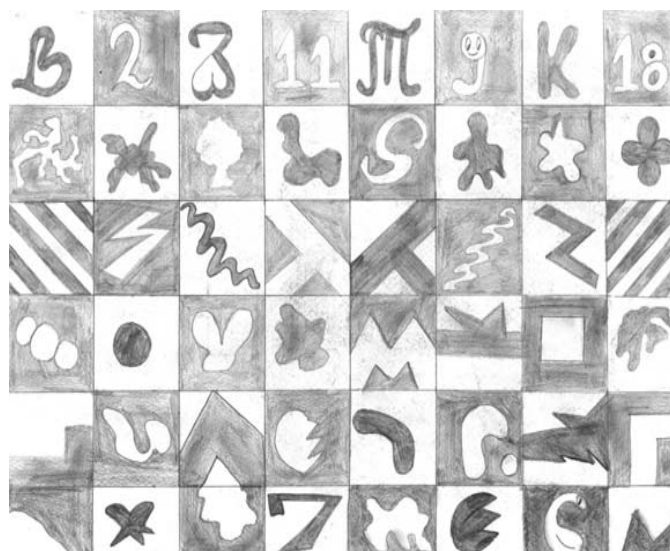
НАШИ БУДУЋИ СЛИКАРИ

Ђорђе Павлица, VIII2

Катарина Ђукановић, VII2

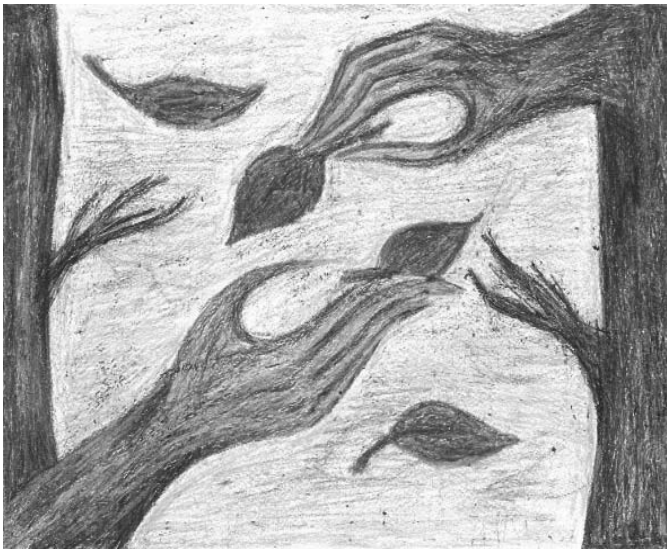
Марија Полић, VI3

Александра Матић, VIII2

Александра Матић, VIII2

Александра Матић, VIII2

Александра Матић, VIII2

Александра Матић, VIII2

Ненад Марковић, V1

Јелена Вучетић, VIII1

Јелена Вучетић, VIII1

О ЊИМА ЋЕ СЕ ПРИЧАТИ...

Наши ученици остварили су запажене резултате на такмичењима из: српског језика, математике, историје, географије, биологије, физике, информатике, из техничког образовања - "Колико знаш о саобраћају?".

Општинско такмичење из Српског језика:

1. Јована Церовац, ученица петог разреда, освојено I место
2. Јелена Гајић, ученица шестог разреда, освојено II место
3. Бојана Ранковић, ученица осмог разреда, освојено I место

На Окружном такмичењу из Српског језика и језичке културе Бојана Ранковић, ученица осмог разреда, освојила је I место и пласирала се на Републичко такмичење где је освојила треће место.

Јована Церовац, ученица петог разреда, освојила је треће место.

Из Математике, на Општинском такмичењу, Ранковић Бојана, ученица осмог разреда, освојила је I место, на Окружном такмичењу друго место и пласман на Републичко такмичење.

На Општинском такмичењу из историје остварени су следећи резултати:

1. Јелена Гајић, ученица шестог разреда, освојено I место
2. Славица Гутић, ученица седмог разреда, освојено III место

На Општинском такмичењу из Географије остварени су следећи резултати:

1. Марко Гајић, ученик седмог разреда, освојено III место
2. Марко Јосиповић, ученик осмог разреда, освојено II место

На Општинском такмичењу из Физике постигли смо следеће резултате:

1. Никола Павловић, ученик шестог разреда, III место
2. Бојана Ранковић, ученица осмог разреда, I место

На Окружном такмичењу пласирала се Бојана Ранковић и освојила I место, пласман на Републичко такмичење, где је освојила треће место и пласман на Олимпијаду.

На општинском такмичењу из Информатике учествовали су:

1. Никола Павловић, ученик шестог разреда, освојено I место у I категорији
2. Данка Мумовић, ученица шестог разреда, освојено II место у I категорији
3. Бојана Ранковић, ученица осмог разреда, освојено I место у II категорији.

На Окружном такмичењу остварени су резултати:

1. Никола Павловић, освојено I место
2. Данка Мумовић, освојено II место
3. Бојана Ранковић, освојено I место.

На Државном такмичењу из програмирања Никола Павловић освојио је прво место и пласирао се на Информатичку олимпијаду, где је освојио трећу награду.

На општинском такмичењу у рукомету девојчице су освојиле прво место.

На општинском кросу РТС-а прво место освојили су Моника Гајић и Јовановић Данијела, друго место Петровић Небојша, треће место Илија Гајић и Митровић Никола.

Наша школа учествовала је на многим литерарним и ликовним конкурсима. На ликовном конкурс "Крв живот значи" у организацији Црвеног крста ученица трећег разреда Зорана Церовац и ученица петог разреда Сандра Нинић освојиле су награде, на литерарном конкурс "Песнички поздрав пролећу" ученик другог разреда Драган Буричић освојио је другу награду, а потом позван на песничке сусрете у Жабарима где је ушао у 9 најбољих. На Градској смотри рецитатора ученик шестог разреда Никола Жугић обезбедио је пласман на Регионалну смотру рецитатора.

ПОНОС НАШЕ ШКОЛЕ

(ИНТЕРВЈУ СА ПАВЛОВИЋ НИКОЛОМ, УЧЕНИКОМ СЕДМОГ РАЗРЕДА)

Јована: *Да ли си током свог досадашњег школовања увек био одличан и примеран ђак?*

Никола: Да, али као и сваки ђак имао сам неких испада, и слабих оцена из физичког васпитања. Али, увек сам био одличан.

Јована: *Какав си успех постигао на Олимпијском такмичењу из информатике?*

Никола: На Олимпијском такмичењу освојио сам треће место. Да бих дотле стигао, морао сам проћи регионално и републичко такмичење где сам освојао прва места. Било је то одлично искуство, са тешким задацима и прелепим путовањима. Задовољан сам учешћем и резултатима.

Јована: *Да ли планираш да своју љубав према природним наукама претвориш у професију?*

Никола: Нисам још размишљао, али бавићу се рачунарима сигурно.

Јована: *Да ли имаш неке ваншколске активности којим би могао да се похвалиш?*

Никола: Учествовао сам у квизу "Да ли си паметнији од ђака петак?". Члан сам глумачке секције у Дому културе "Вук Караџић" у Лозници. Имали смо неколико представа у Бањи Ковиљачи, а ове године би требало да буде представа у Дому културе, па дођите да ме гледате.

Јована: *Да ли си задовољан знањем које си стекао у овој школи?*

Никола: Јесам, наравно. Наставници ме подржавају, као и другови, којима поручујем да буду више дисциплиновани и уживају у ђачком добу.

Јована: *Хвала ти што си одвојио време за школске новине и пуно среће у даљим такмичењима!*

Никола: Хвала!

Интервју припремила Јована Рашевић, VIII-2

СТОНОТЕНИСЕРСКА НАДА

(ИНТЕРВЈУ СА ГРУБАЧИЋ ЂОРЂЕМ, УЧЕНИКОМ СЕДМОГ РАЗРЕДА)

Драган: *Када си почео да се бавиш стоним тенисом?*

*Браћа Сћефан и Ђорђе,
будући шампиони*

Ђорђе: У другом разреду када ми је отац купио мали сто.

Драган: *Где, када и колико тренираш?*

Ђорђе: Тренирам у школској секцији коју води Снежана Ђурђевић. Тренинге имамо два пута недељно.

Драган: *Да ли си очекивао победу на турниру?*

Ђорђе: Искрено, нисам. Мислио сам да ће да победи дечак који је играо против мене у финалу.

Драган: *Шта би поручио пораженима?*

Ђорђе: Поручио бих им да и даље вредно тренирају и желим им срећу наредне године.

Драган: *Да ли планираш професионално да се бавиш стоним тенисом?*

Ђорђе: Нисам размишљао чиме ћу се бавити наредних година, али једна од ствари које ћу радити биће сигурно стони тенис.

Драган: *Ко је твој узор?*

Ђорђе: Мој узор је српски репрезентативац Александар Каракашевић.

Интервју припремио Драган Тешић, VIII-2

ЛЕПО ПОНАШАЊЕ

Правила служе да помогну људима да живе једноставније.

У свему што људи раде постоје правила:

У саобраћају, у писању, у математици, у спорту, у исхрани, облачењу, у учењу, у игри, у сваком послу, па и у понашању.

Ако их поштујемо, живот ће бити много лакши и пријатнији. Правила постоје и у школи.

Као и у свему осталом, и за време часа најважније је да поштујете СЕБЕ. Захтевајте да сви ћуте и слушају када ви говорите. То је минимум уважавања које дугујете себи и другима. Али, исто тако поштујте и право другог да говори.

Дозвољено и препоручљиво је да што више употребљавате речи: МОЛИМ, ХВАЛА, ИЗВОЛИ, ИЗВИНИ. У КОМБИНАЦИЈИ СА ЉУБАЗНИМ ОСМЕХОМ ПРЕД ВАМА СУ НЕОГРАНИЧЕНЕ МОГУЋНОСТИ. Пробајте! Успех је загарантован.

И када сте замишљени и забринути, не заборавите да одраслима и својим друговима упутите поздрав: ДОБАР ДАН, ДОВИЂЕЊА, ЋАО. Њих ће обрадовати, а вас неће оштетити. Лепа реч свакоме прија!

Школска имовина користи свима. Не исказујте своје незадовољство на њој. НЕМОЈТЕ БИТИ ЈАЧИ ОД ОНОГА ШТО НЕ МОЖЕ ДА СЕ БРАНИ! Ако направите штету, мораћете да је надокнадите. Од такве штете немате баш никакве користи.

Изненадите своје другове и сваки неспоразум решите тако што ћете ПРВИ пружити руку помирења. ВОЛИТЕ ТО ШТО СМО РАЗЛИЧИТИ. Било би досадно да смо сви исти. Будите оригинални, АЛИ НЕ НА РАЧУН ОНОГ ПОРЕД СЕБЕ.

Пре него неке ставите примедбу, преиспитајте себе. И ви сигурно имате мане које можда не примећујете. Обратите пажњу прво на СВОЈЕ недостатке, па ОНДА КРИТИКУЈТЕ ДРУГЕ.

На свету нико није савршен. Зато НИКО НЕМА ПРАВО ДА ТРАЖИ ОД ВАС ДА БУДЕТЕ САВРШЕНИ, АЛИ НЕ ТРАЖИТЕ ТО НИ ВИ ОД СВОЈИХ НАСТАВНИКА, ДРУГАРА И РОДИТЕЉА.

Будите пажљиви и нежни према најмлађим ученицима у школи. Они једино од вас могу да науче како треба да се понашају. Ако су ВАС малтретирани док сте били мали, будите ПРВИ који ће то променити и учинити супротно.

Захтевајте од свих безусловно, ГЛАСНО И ЈАСНО - и одраслих и вршњака - да пушењем,

опијањем и дрогирањем не угрожавају ваше здравље, ако су већ одлучили да угрожавају своје. То је њихов избор, укажите им да је погрешан. Бићете им бољи друг него они који су их на то наговорили.

НИКО НЕМА ПРАВА ДА УГРОЖАВА ВАС!

РЕШАВАЊЕ СУКОБА ФИЗИЧКИМ ОБРАЧУНАВАЊЕМ КАРАКТЕРИСТИКА ЈЕ НЕМОЋНИХ И ПРИМИТИВНИХ ЉУДИ! ТО СИГУРНО НИСТЕ ВИ!

Бежање са часова само привидно решава проблем, који у ствари, постаје већи. НА ВРЕМЕ ЗАВРШАВАЈТЕ СВОЈЕ ОБАВЕЗЕ, а ако то нисте учинили, будите довољно ХРАБРИ И СУОЧИТЕ се са проблемом. Схватићете да он и није тако велики колико вам се чини.

Боравак у уредном и чистом окружењу свакоме прија. Учионица и двориште биће онакви какви их ви створите. Зато не бацајте смеће око себе. НЕ ОСТАВЉАЈТЕ ТАКВЕ ТРАГОВЕ ЗА СОБОМ! НАЋИ ЋЕМО ВАС И БЕЗ ЊИХ!

Одећа коју носите говори о вашој личности. Она одражава укус и стил сваке особе, који мора бити поштован. Одећа у којој долазите у школу треба да пристојна, уредна и у вашем стилу, АЛИ И ПРАКТИЧНА ЗА РАД.

Неодговарајуће понашање у школи може бити и кажњено. Начини кажњавања записани су у строгим правилницима које боље разумеју одрасли. КАДА ОСЕТИМО КАКО ЈЕ ЛАКО ПОНАШАТИ СЕ ПРИСТОЈНО, ЗАКОНИ И КАЗНЕ ОДРАСЛИХ БИЋЕ НАМ СУВИШНИ.

Придржавајући се ових правила закључићемо да је ТАЧНО ДА НИЈЕ ТЕШКО БИТИ ФИН. Једно је сигурно: ВЕОМА ЈЕ УГОДНО И ПРИЈАТНО И ДОПРИНОСИ ДА О СЕБИ МИСЛИМО КАО ИСТИНСКИ ЦИВИЛИЗОВАНИМ ЉУДИМА!

Педагог
Мирјана Миладиновић

ОЛИМПИЈАДА ШТЕДИША

У оквиру великог Каравана штедње, који је обишао наш град у пролеће 2008. године, наша школа је изабрана за једног од учесника финала у оквиру манифестације "Олимпијада штедиша", за постигнуте резултате у дисциплини "Вођење динара".

19. новембра 2008. године у просторијама Дечијег културног центра у Београду, одржано је финално такмичење шест школа из Србије. Пре самог финала, ученици су посетили Нумизматичку збирку Народне банке Србије. У подне, одржало се финално такмичење "Олимпијаде штедиша" и додељене су награде победницима у свакој дисциплини.

Наши учесници су освојили: две златне, једну сребрну и једну бронзану медаљу из различитих дисциплина. Медаље, као и штедне књижице победницима, доделио је познати српски тенисер Виктор Троицки. Директору школе, Бранимиру Ђукановићу, уручена је Плакета финалистима "Штедњом победи".

Све школе учеснице, међу њима и наша школа, добиле су на поклон раунар, од Комерцијалне банке Србије.

ФОЛКЛОРНА СЕКЦИЈА НАШЕ ШКОЛЕ

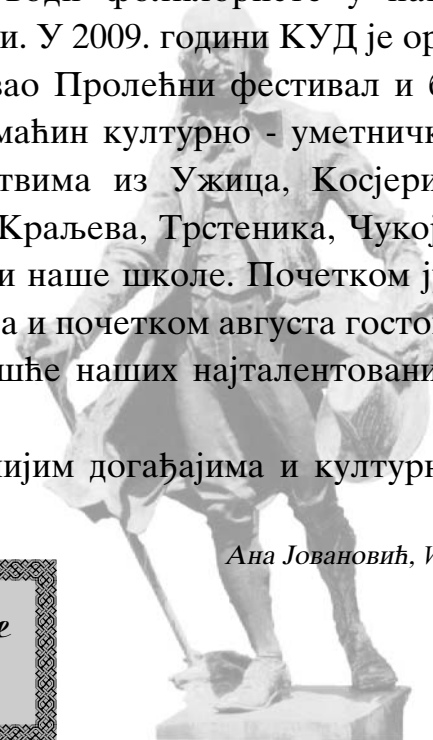

Фолклорна секција у ОШ "Доситеј Обрадовић" у Клупцима почела је са радом 2006. године. Стручни руководилац и кореограф КУД "Фрула", Драган Пуљезевић успешно води фолклористе у нашој школи. У 2009. години КУД је организовао Пролећни фестивал и био је домаћин културно - уметничким друштвима из Ужица, Косјерића, Уба, Краљева, Трстеника, Чукојевца и Републике Српске, где су учешће имали и ученици наше школе. Почетком јула КУД је имао турнеју и летовање у Бугарској, крајем јула и почетком августа гостовао је у Краљеву и Трстенику, што је подразумевало учешће наших најталентованијих играча у првој постави.

Секција КУД-а са радошћу учествује у свим важнијим догађајима и културним дешавањима у оквиру наше коле.

Они који немају у глави, врло често мисле да су мудрији од других.

Ана Јовановић, VIII/2

ДАН ЗА СЕЋАЊЕ

У мају ове године, ученици шестог разреда ишли су на једнодневну екскурзију. Дан окупан сунцем, расположења на претек, а дестинација садржајна, учинили су да ово буде наша најзанимљивија екскурзија.

Наша Србија је мала, али културно - историјски богата, а уз то обилује и природним лепотама. Делић тог нашег блага видели смо и осетили док нас је кри- вудава Дрина водила до наших одредишта.

Љубовија је наша прва станица за доручак. Клац- калице и тобогани су нас разбудили. Посебну пажњу изазвала је рода, која нас је укочено посматрала са друге обале Дрине. Наши мобилни телефони су је за- плашили. Ми смо кренули даље, тачније у посету ма- настиру Рача, који је саграђен у IX веку. Разгледали смо манастирске одаје, освежили се хладном извор- ском водом, купили сувенире и кренули ка Мокрој гори. Узан путић, окружен густим шумама водио нас је у Дрвенград, градић који је саграђен по идеји режи- сера Емира Кустурице. Сунце је пекло, а ми смо му били све ближе. Широки видик који се пружао стварао је осећај као да је цео свет под нашим ногама. Овај град, како му само име каже, саграђен је од дрвета, за снимање Кустурициних филмова, али је претворен у праву туристичку атракцију о чему сведоче многобро- јни туристи из наше, али и из других држава. У прија- тној биоскопској атмосфери погледали смо Кустури- чин документарни филм о природним лепотама наше земље и о односу човека према њима.

Слободно време провели смо на планини Тари која лежи у великој кривини коју прави река Дрина од Вишеграда до Бајине Баште. Свеж, пријатан планин- ски ваздух на висини од око 1550 метара удисали смо пуним плућима и можда нам је баш он дао снагу да ни секунде не мирујемо. Растанак са Таром нам је тешко пао али ништа мање лепо није нам било ни на Соко

Граду. Посетили смо манастир Свети Николај. Шета- ли смо се манастирским двориштем које је пленило лепотом, дивили се величанственом крсту који је, чи- нило се, у облацима. За успомену смо купили по неки сувенир или бројаницу.

Уморни, али раздрагани пут до куће провели смо уз песму, а утисци су данима препричавани.

Ђукановић Катарина, VII/2

Гајић Моника, VII/2

Јаковљевић Урош, VII/2

СОКО ГРАД

Крајем јуна месеца ове године под покровитељством Црвеног крста, одржана је традиционална акција школе подмлатка и омладине. Укључили су се ђаци из Шапца, Лознице, Ваљева. Циљ такве акције је било првен- ствено дружење деце, затим предавање и упознавање природних лепота нашег краја. Са групом инструктора из Црвеног крста, и другара из разних школа, четири дана су брзо прошла. Дани су почињали физкултуром. После доручка имали смо разне активности. Кроз ликовне и музичке секције време до ручка је брзо пролазило. Сваки дан група из Црвеног крста је држала пре- давање. Поподне смо имали разна спортска такмичења. Позлаћени крст на самом врху мамио је наше погледе. Да би дошли до врха морамо проћи поред десет камених капела. На свакој је написана по једна Божија заповест. Оне нас опомињу на доброту и племенитост. Близу манастира налази се још једна природна лепота, а то је водопад на Грачаничкој реци. На овом месту смо се сви радо сликали. После вечере дружење смо настављали у дискоте- ци и нашим собама. Вратили смо се кућама пуни утисака и лепих дружења.

Саша Ђурић, VI/3

*Ако желите да вам деца ваша добра буду, погајте ил већ од
јрве младости и пример врлине.*

БИЛИ СМО НА ЕКСКУРЗИЈИ

Тмурног шеснаестог октобарског јутра ми, осмаци, кренули смо на жељно ишчекивану тродневну екскурзију по Источној Србији.

Док се дан мазно будио скидајући сиву завесу, аутобус је клизио ка првом одредишту, етно - селу Моравски конаци. Дрвене кућице, језеро, домаће животиње, гостопримство домаћинске породице, једном речју читав сеоски амбијент, оставио је на нас пријатан утисак.

Вишечасовну вожњу настављамо у пријатној атмосфери испуњеној смехом и песмом. Нестрпљење расте док прилазимо тврђави Ромулијана код Гамзиграда. Сунце је стидљиво обасјавало обрушене зидине тврђаве која је одолевала времену.

У први сумрак стижемо у Зајечар. Сместили смо се у хотел, а онда настаје прави хаос. Девојчице су нервозно тумарале по собама тражећи одговарајући накит и шминку, док су дечаци опуштено чекали почетак журке.

Јутро нас води у Неготин. Поспани смо тетурали по његовом широком шеталишту. Мокрањчева кућа и Музеј Хајдук Вељка Петровића допуштају нам да боље упознамо њихов живот. Напуштамо Неготинску крајину и пут нас води до ХЕ "Ђердап". Она се састоји од две стројарнице, преливне бране, бродских преводница и бочних земаљских брана. Цео комплекс има дужину од 1200 метара. Сазнајемо да је снага електране 2,05 kw, а годишња производња електричне енергије око 11 милијарди kWh. Фасцинирани подацима

које смо чули, величином и изгледом хидроелектране, поздрављамо се са Дунавом.

У први сумрак стижемо у хотел уз чије бочке светлуца Сребрно језеро, широко огледало за месец који се рађа. Ноћ доноси хладноћу, грејања нема и журка је отказана, а јурњаве кроз хотел на претек. И наши наставници искористили су ово време за карташка надметања.

И друго јутро дочекујемо на ногама, али снага нас не издаје. Пред нама је још само један дан овог дивног дружења. Шта следи? У аутобусу снага издаје, стижу нас непроспаване ноћи, али спавања нема.

Стижемо у Виминацијум, стари римски град. Опчињени дахом културе и обичајима старих

Римљана дивимо се грађевинама у којима је урезана историја једног народа.

Последња дестинација нашег путовања је Смедеревска тврђава, неми сведок бурне средњовековне српске прошлости. Подигнута је у време Ђурђа

Бранковића. Са великим напором пењемо се уз старе степенице ка самом врху међу птицама и величанственим погледом на хладни Дунав.

Уморни, али задовољни враћамо се у свој крај. Три дана донела су много пријатних тренутака и много сазнања. Време за сабирање утисака је пред нама.

Александра Матић, VII/2
Јована Рашевић, VII/2
Драган Тешић, VII/2

Од злої и њавоеної, а њоїоїово кад је од нас јачи, најбоље је далеко сїајати.

ЗАНИМЉИВОСТИ

Користећи антониме, можемо правити и загонетке. Ево једног примера:
Чиме почиње ноћ, тиме се завршава дан, а чиме се завршава дан, тиме почиње ноћ!
(слово "Н")

Да ли знаш шта су то палиндромске реченице?

То су реченице које се са обе стране читају исто. Ево неколико примера:

Ана воли Милована.
Ана набра пар банана.
Иду људи.
И јогурт ујутру гоји.
Сир има мирис.

Да ли знате од када су људи почели једни другима да говоре Ви?

Сматра се да је обраћање са Ви почело чак у 4. веку нове ере и то у Римском царству. Тада се са Ви обраћало само царевима, док су сви остали једни другима говорили ти. У средњем веку тај се обичај проширио и у Западној Европи. Овде се са Ви није обраћало само царевима већ и другим људима којима се указивало поштовање. Ми смо се угледали на западно-европске народе и од њих преузели овај обичај.

УСПЕХ РУКОМЕТАШИЦА

Упорним радом рукометашице наше школе постигле су запажене резултате, постале су победнице Лиге основних школа града Лознице, које је одржано у пролеће ове године. Надградњу са часова физичког васпитања направиле су под руководством тренера Драгана Николића у оквиру Пионирске рукометне школе РК "Лозница" у СЦ Лагатор. Јована Трајковић и Тијана Мирковић (капитен), биле су међу 10 најбољих играчица поменуте лиге.

Мудар се сјиди мещайи у оно у челу није вешти, а лудом се чини да је ералойа ако свуда свој нос не убуче.

ДЕЧЈА НЕДЕЉА – РАДОСТ ЗА НАЈМЛАЂЕ

Од 3. до 10. октобра обележена је Дечја недеља. У суботу, 3.10.2009. године одржана је традиционална трка "За срећније детињство". Најбољим ученицима додељене су дипломе и скромни поклони. Новац од прикупљених налепница са стартним бројевима биће искоришћен у хуманитарне сврхе.

У понедељак 5. октобра 2009. године у Вуковом Дому културе одржан је Витезов фестивал посвећен Љубомиру Ђорилићу, поводом објављивања књиге његових најлепших песама, "Благо божије". Стихове из књиге казивали су: Бранка Илић и Драган Тошић. Песникови гости су изазвали право одушевљење међу децом. Ту су се нашли: Добрица Ерић, Недељко Попадић, Радомир Андрић, Света Вуковић, Слободан Станишић, Миодраг Јакшић, Саша Божовић, Милован Радивојевић и Ненад Ђорилић. Програм је водио Миња Субота, који је отпевао неколико композиција за децу. У музиком делу учествовали су: Миона Илић, ученица 8. разреда из Бачке Паланке, Аница Цветковић и хор Гимназије, дуо флаута Музичке школе, Тамара Ранковић и Тијана Аврамовић. Најмлађи су могли да уживају у плесним тачкама које су извели најстарија и најмлађа група Плесне школе "Оки-Доки". Догађај за памћење!

У уторак, 6. октобра на шеталиту испред Вуковог Дома културе одржан је дечји вашар, где су деца основних школа продавали своје радове. На штанду наше школе нашли су се разни предмети прављени са пуно љубави и маште. Било је ту разних украса, ваза, рамова за слике, накита и других ствари... У изради су коришћени разни

материјали, од пластике, жице, дрвета до теста. Вашар је био јако посећен, а сав зарађени новац отишао је у хуманитарне сврхе.

У среду, 7. октобра, на градском шеталиту одржан је дечји маскембал. Ово шаренило боја био је празник за очи нашим суграђанима. Продефиловали су ту и Робин Худ, Бетмен, Спајдермен, Супермен али и принцезе, виле, медицинске сестре, вештице, гусари... На једном месту срели су се разни јунаци цртаних филмова, ликова из

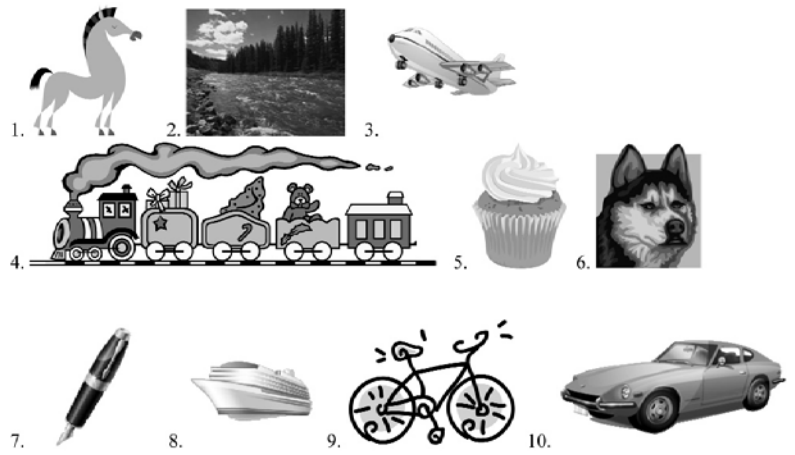
познатих бајки и других. То само показује колико су наша деца и њихови родитељи маштовити. Другари наше школе прошетали су у својим костимима. На плочнику, кредама у боји цртали су и писали оно што тренутно осећају и воле.

У петак, 9. октобра, у холу школе, ученици четвртог разреда извели су пригодан програм поводом пријема првака у Дечји савез. Овим поводом првацима су уручене добродошлице.

Ова дечја недеља остаће деци у памћењу јер је била богата разним садржајима и активностима.

*Кад се ошаци, и мајки међусобно не љубе и не пошћују,
од која ће деца њихова научити да их љубе и пошћују?*

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

Јована Јевтић, VI1
 Љиљана Живановић, VI1
 Јована Церовац, VI1
 Маријана Павловић, VI1

B E D R O O M E A
 O B E A N B I G S
 C U H A P P Y R E
 E H S O H O N E S
 T S T E A C H E R
 A A U E K A M N E
 T O K O O T L I A
 S W I M M I N G D

House
 Cat
 Potato
 Honest
 Green
 Happy
 Bedroom
 Clock
 Eat
 Nail
 Teacher
 Tea
 Swimming
 Read
 Red
 Big
 Mouse
 Nine
 State

2 3

1. BIG
2. NICE
3. SUNNY
4. GOOD
5. HOT

1

5

4

Д

1. Врста воћа _____

Д

2. Проста супстанца _____

М

3. Назив једног метала _____

100m² Н

4. Племенит гас _____

Р

5. Хемијски елемент _____

Љ

6. Животна намирница _____

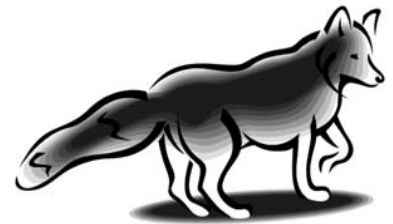
НТТ

7. Назив спортског друштва _____

8.

+

Решења из прошлог броја

АСОЦИЈАЦИЈА

Колона А- УЧЕНИК

Колона Б - ВУК

Колона В - 1808.

Колона Г - Доситеј

Коначно: ВЕЛИКА

ШКОЛА

РЕБУСИ

1. Доситејац 2. Историја

Редакција листа „Доситејац”: главни и одговорни уредник Бранимир Ђукановић.

Чланови редакције: Миленија Мићановић - Петрушевска, Зорица Станојевић - Реџа, Ивана Николић Љиљана Стојнић, Слађана Јанковић, Мирјана Миладиновић.

Ученици сарадници: Александра Матић, Драган Тешић, Јована Рашевић.

Фотографија: Бранимир Ђукановић и Слађана Јанковић.

Тираж 600 примерака.

Припрема: „PIXEL PRESS” Лозница.

Штампа: „МИС ПРИНТ” Лозница

